

ערב פסח תשפ"א - איך מודים על הניסים שאינם נפסקים?

1. **ברכות כא,א:** מנין לברכת התורה לפניה מן התורה? שנאמר: 'כי שם ה' אקרא הבו גודל לאלקינו'.

ירושלמי ברכות א,א: מנין שכל המצות טעונות ברכה? רבי תנחומא [אומר]... 'ואתנה לך את לוחות האבן והתורה והמצווה' – הקיש תורה למצות: מה תורה טעונה ברכה, אף מצות טעונות ברכה. **תוספות פסחים ז,א ד"ה בלבער:** משבח ומודה להקב"ה שציונו על המילה ... לגלות ולהודיע שזו המילה נעשה לשם יוצרנו ולא לשם עבודת גילולים.

בשמים ראש המיוחס להרא"ש סימן קצו: מה ששאלתני מדוע אין מברכים על סיפור הגדה בליל פסח כדרך שמברכים על שאר מצוות? לא יעלה על הדעת לברך על הברכות והשבחות, כמו שאין מברכים שציונו לברך ברכת המזון, וההגדה כולה קילוסים ותשבחות ... ובזה תתיישב לך מעט גם השאלה השנית: מדוע אין מברכים על שתיית ד' כוסות? שכולם קבועים על הברכות הנאמרים.

2. **שו"ת הרשב"א א רנד:** כל מצוה שאי אפשר לו לגמור עשייתה בינו לבין עצמו אלא צריכה אחר עמו - אין מברכין עליה, כגון צדקה ובקור חולים - שאם אין לקבל או שאינו רוצה לקבל, וכן בקור חולים שאם אין חולה לבקרו או שאינו רוצה בבקורו, אי אפשר לו לעשותה - אין מברך עליהם. **סוף קונטרס אחרון לספר כלי חמדה:** בשם בעל שפת אמת, שאין מברכים על סיפור יציאת מצרים, כיון דמצד השכל גם כן אנו חייבים להודות ולהלל, כדברי הגמרא: עבד שמוציאו אדונו לחרות ונותן לו כספו וזהבו חייב לשבחו. ולכן לא תיקנו על זה ברכת 'אשר קדשנו במצותיו וצונו'.

אורחות חיים להרא"ש סימן נה: דרך הבריות להעלים הטובות ולגלות הרעות.

אגרות קודש הרבי יב/ער: במענה על מכתבו בו כותב מצבו ואשר כל משך ימי חייו לא ראה טוב ... כנראה שאינו מרגיש הסתירה במכתבו עצמו: איש אשר בורא עולם הזמין לו בת גילו וברכס בילדים שיחיו לאורך ימים, יאמר שלא ראה טוב מימיו?! הרי הוא כפוי טובה במידה מבהילה ... מאות ואלפי בני אדם מתפללים בכל יום להתברך בפרי בטן והיו נותנים כל אשר להם בשביל בן יחיד או בת יחידה ... והוא אשר קבל ברכה זו, וכנראה מבלי תפלה יתירה על הדבר, אינו מכיר בעושר ואושר שבזה?! ... ובאתי לעורר שאפשר זהו טעם חלישות הבריאות והעדר הרחבה בפרנסה, כיון שאינו מכיר בברכת ה' בעניין יותר עיקרי משלימות הבריאות והפרנסה, והוא הברכה בבנים ובנות הולכים בדרך ה'... וכשיתחיל לעבוד ה' יתברך מתוך שמחה ... בוודאי תתווסף ברכת השי"ת גם בנוגע לבריאות ופרנסה.

3. **סוף ההקדמה לספר כלי חמדה, בראשית:** חכם אחד שאלני על אנשי כנסת הגדולה שתיקנו סדר הגדה של פסח: למה לא הזכירו כלל שמו של משה רבנו ע"ה? ומי שקורה כל ההגדה על הסדר, לא יתודע לו כלל שמשה רבנו היה לו איזה חלק ביציאת מצרים ... ובטח יש בזה ענין עמוק.

סדר 'מגיד' בהגדה: מתחילה עובדי עבודה זרה היו אבותינו ועכשיו קרבנו המקום לעבודתו, שנאמר (יהושע כד): 'ויאמר יהושע אל כל העם ... בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור ... ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו ואתן לעשו את הר שעייר לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו מצרים. [והפסוק הבא בספר יהושע ובעל ההגדה חותכו: 'ואשלח את משה ואת אהרן ואגף את מצרים']

רמב"ם חמץ ומצה ז,ב: ואם היה הבן גדול וחכם, מודיעו מה שאירע לנו במצרים וניסים שנעשו לנו על ידי משה רבנו, הכל פי דעתו של בן.

הגדה של פסח: רבי יוסי הגלילי אומר ... ועל הים מה הוא אומר ... ויאמינו בה' ובמשה עבדו – **הגדת באר מרים:** זהו הפעם היחיד שמוזכר שמו של משה רבינו ע"ה, להדגיש אמרם ז"ל 'לא ע"י מלאך ולא ע"י שרף', ובכל דבר שבח ותהלה אין לכלול יצור עם היוצר ב"ה זהו יסוד כל היהדות.

ליקוטי שיחות יג/30: למרות שמשה רבינו ידע את הטוב שלו שהוא גבוה במעלה מכל אדם, מכל מקום היה עניו מכל אדם, מפני שידע אשר כל מעלותיו הוא מה שניתן לו מלמעלה ... וחשב שאילו היו הכוחות הללו אצל אדם אחר, היה ג"כ במדרגה זו, ואפשר שהיה מגלה את הכוחות יותר ממנו. וזהו שאמר רב יוסף 'אל תיתני ענווה דאיכא אנא', משום שהעניו באמת הוא איש המעלה ויודע ומכיר את ערכו, וביחד עם זה אינו מחזיק טובה לעצמו לפי שידע שהכוחות והחושים שלו ניתנו לו מהקב"ה.